Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 17. marca 2016*

„Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Člen 135(1)(a) — Oprostitev na področju zavarovalništva — Pojma ‚zavarovalne' transakcije in ‚povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki' — Storitve obravnave škodnih zahtevkov, ki se opravljajo v imenu in na račun zavarovatelja"

V zadevi C-40/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska) z odločbo z dne 19. novembra 2014, ki je prispela na Sodišče 2. februarja 2015, v postopku

Minister Finansów

proti

Aspiro SA, prej BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, A. Arabadžiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund (poročevalec) in S. Rodin, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. decembra 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Minister Finansów B. Rogowska-Rajda, J. Kaute in M. Lubiński, agenti,

— za Aspiro SA M. Szafarowska, T. Michalik in M. Spychalski, davčni svetovalci,

— za poljsko vlado B. Majczyna in K. Maćkowska, agenta,

— za vlado Združenega kraljestva L. Christie in S. Brandon, agenta, ob sodelovanju E. Mitrophanous, barrister,

— za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in M. Owsiany-Hornung, agenta,

* Jezik postopka: poljščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 23. decembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 135(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Minister Finansów (minister za finance) in družbo Aspiro SA, prej BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (v nadaljevanju: Aspiro), v zvezi z zavezujočo razlago oprostitve davka na dodano vrednost (DDV) v zvezi s storitvami likvidacije škode, ki jih opravlja družba Aspiro v imenu in na račun zavarovatelja.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 135(1)(a) Direktive o DDV določa:

„Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki.“

4 Ta člen 135(1)(a) ustreza členu 13(B)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), ki ga je prvi nadomestil.

5 Na podlagi člena 135(1)(d) in (f) Direktive o DDV sta davka oproščeni dve vrsti transakcij:

„(d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi računi, plačili, transferji, dolgovi, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov;

[…]

(f) transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu, in pravic ali vrednostnih papirjev iz člena 15(2)“.

Poljsko pravo

6 Zakon o davku na blago in storitve (ustawa o podatku od towarów i usług) z dne 11. marca 2004 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari (Dz. U. de 2011, št. 177, pozicija 1054, v nadaljevanju: zakon o DDV), v členu 43(1), točka 37, določa:

„Davka so oproščene zavarovalne in pozavarovalne storitve, posredovalne storitve pri opravljanju zavarovalnih in pozavarovalnih storitev ter storitve zavarovatelja v okviru zavarovalnih pogodb, ki jih sklene na tuj račun, razen odsvojitev pravic, pridobljenih v okviru zavarovalnih in pozavarovanih pogodb.“

7 Člen 43(13) tega zakona določa:

„Oprostitev velja tudi za opravljanje storitve, ki je sestavni del ene od storitev, navedenih v odstavku 1, točka 7 in točke od 37 do 41, in ki sama tvori samostojno celoto ter je značilna in nepogrešljiva za opravljanje neobdavčene storitve v skladu z odstavkom 1, točke 7 in od 37 do 41.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 Družba Aspiro s sedežem v Varšavi je davčna zavezanka za DDV. V imenu in na račun zavarovatelja na podlagi pogodbe, sklenjene z zadnjenavedenim, opravlja vse storitve, povezane z likvidacijo škode. Stroški se ji povrnejo v skladu s pavšalno stopnjo glede na vrsto zadevne škode.

9 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da družba Aspiro ni ne zavarovatelj, ne zavarovalni posrednik in ne zavarovalni zastopnik. Natančneje, ni odgovorna nasproti zavarovancem. V okviru navedene pogodbe opravlja teh 18 transakcij, izvajanje nekaterih med njimi pa prenese na zunanje podizvajalce:

— sprejemanje prijav škode;

— vodenje registra škod, vključenega v informacijski sistem, in posodabljanje podatkov, pridobljenih v postopku likvidacije škode;

— ugotavljanje vzrokov in okoliščin škode, vključno s pregledom zavarovanega predmeta in kraja, kjer je nastala škoda, priprava potrebne dokumentacije in potrebnih ukrepov za določitev odgovornosti, zneska škode in odškodnine ter druge storitve, do katerih je upravičen zavarovanec;

— vodenje korespondence s stranko, vključno s pravnimi obvestili za oškodovance ali zavarovance, in z drugimi subjekti, ki sodelujejo v postopku obravnave škodnih zahtevkov;

— izvajanje konkretne likvidacije škode, preučitev prejete dokumentacije in sprejemanje vsebinskih odločitev;

— izdelava tehničnih in morebitnih dodatnih izvedenskih mnenj v primeru škod iz prometnih nesreč;

— izdelava fotografij za ponazoritev obsega škode;

— izdelava kopij dokumentov, potrebnih za prijavo škode;

— priprava popolne dokumentacije, ki je potrebna za presojo odškodninskih zahtevkov ali drugih dajatev;

— arhiviranje dokumentacije v zvezi s škodami;

— posredovanje informacij o postopku likvidacije škode in o njihovih pravicah osebam, ki so upravičenci iz zavarovalne pogodbe;

— vodenje postopkov v zvezi z regresnimi zahtevki ob izključitvi sodnih postopkov;

— reševanje ugovorov in pritožb glede likvidacije škode;

— odobritev vpogleda v škodni spis upravičenim osebam;

— priprava računalniško podprtih plačilnih nalogov in nakaznic;

— oddaja in prejem korespondence, ki je povezana z likvidacijo škode;

— izdelava poročil o obravnavanju škode, ki jih zahteva stranka;

— druga dejanja, ki so potrebna za pravilno likvidacijo škod, ki jih obsegajo zavarovalne pogodbe, in so povezana z zgoraj navedenimi dejavnostmi.

10 Družba Aspiro je ministru za finance predložila zahtevo za zavezujočo razlago, da bi izvedela, ali so storitve likvidacije škode, ki jih opravlja, na podlagi zakona o DDV oproščene davka.

11 Družba Aspiro meni, da so transakcije, ki jih opravlja in se izvajajo v imenu in na račun zavarovatelja, na podlagi pooblastila, zavarovalne transakcije v smislu poljskega prava. Tvorile naj bi ločeno celoto, povsem povezano z dejavnostjo tega zavarovatelja in neločljivo povezano z njo, ki naj ne bi sledila cilju samemu po sebi. Družba Aspiro meni, da so te transakcije enota zapletenih storitev, ki morajo biti v celoti oproščene davka.

12 Minister za finance je v okviru svoje zavezujoče razlage z dne 31. avgusta 2012 le deloma potrdil stališče družbe Aspiro. Ugotovil je, da je le peta kategorija transakcij, in sicer vsebinska obravnava škodnih spisov, ki vsebuje analizo upoštevne dokumentacije in odločitev v zvezi s kritjem škode, zavarovalna transakcija. Presodil je, da so vse druge transakcije, ki jih opravlja družba Aspiro, povezane s postopkom likvidacije škode, vseeno pa ne pomenijo zavarovalnih transakcij. Po mnenju tega ministra te zato niso oproščene davka, ker so tehnične in administrativne in se lahko opravljajo v okviru dejavnosti, ki niso zavarovalne transakcije.

13 Družba Aspiro je pri Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (vojvodsko upravno sodišče v Varšavi) izpodbijala to individualno razlago. To je ugodilo tožbi in navedeno zavezujočo razlago odpravilo, pri čemer je ugotovilo, da je poljski zakonodajalec oprostitev razširil prek tega, kar je določeno v Direktivi o DDV, pri čemer je presodilo, da se minister za finance proti davčnemu zavezancu ne more opreti na strožje besedilo te direktive.

14 Minister za finance je zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo.

15 Naczelny Sąd Administracyjny (Vrhovno upravno sodišče) je podvomilo o vprašanju, ali določba, kakršna je člen 43(13) zakona o DDV, neupravičeno širi obseg določb člena 135(1)(a) Direktive o DDV in ali so lahko storitve, kakršne so te, ki jih opravlja družba Aspiro, oproščene, zato je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 135(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da oprostitev iz te določbe velja za storitve, kakršne so te v obravnavani zadevi, ki jih za zavarovalnico opravi tretja oseba v imenu in na račun zavarovatelja, pri čemer tretja oseba ni v nikakršnem pravnem razmerju z zavarovancem?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

16 Družba Aspiro trdi, da spor o glavni stvari zastavlja le vprašanje o razlagi nacionalnega prava in se zato ne nanaša na pravo Unije. Ta družba meni, da postavljeno vprašanje tako ni upoštevno za obravnavo tega spora in je zato nedopustno. Družba Aspiro poudarja, da tudi če bi člen 43(13) zakona o DDV dodal oprostitev, ki ni določena v členu 135(1)(a) Direktive o DDV, nacionalni organi posamezniku ne bi mogli naložiti strožjih zahtev iz te direktive.

17 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, določenim v členu 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, tisto, ki ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Kadar se postavljeno vprašanje nanaša na razlago prava Unije, mora Sodišče načeloma odločiti. Predlog nacionalnega sodišča lahko Sodišče zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej sodbi PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, točki 38 in 39, ter Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 27).

18 V obravnavani zadevi je treba opozoriti, da mora predložitveno sodišče nacionalno pravo v največji mogoči meri razlagati glede na pravo Unije (glej zlasti sodbo Pfeiffer in drugi, od C-397/01 do C-403/01, EU:C:2004:584, točka 113) in v tej zadevi glede na Direktivo o DDV. Ker se to sodišče sprašuje o obsegu nacionalne določbe, na uporabo katere se sklicuje v okviru spora o glavni stvari in s katero je prenesena Direktiva o DDV, ni očitno, da vprašanje, postavljeno Sodišču glede razlage, ki jo je treba dati o tej direktivi, ni upoštevno za obravnavo tega spora.

19 Iz tega sledi, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

20 Najprej je treba opozoriti, da se izrazi, ki so uporabljeni za opredelitev oprostitev iz člena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko, saj te oprostitve pomenijo izjeme od splošnega načela, na podlagi katerega se DDV plačuje za vsako storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za plačilo (glej sodbo BGŻ Leasing C-224/11, EU:C:2013:15, točka 56).

21 Za odgovor na postavljeno vprašanje je treba preučiti, ali dejavnost likvidacije škode, kakršna je dejavnost, ki jo opravlja družba Aspiro, vključuje izvajanje „zavarovalnih transakcij“ ali jo je treba šteti za „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

22 Prvič, za zavarovalne transakcije je glede na splošno razumevanje značilno, da se zavarovatelj zaveže, da bo za zavarovanca v zameno za vnaprejšnje plačilo premije ob nastanku zavarovalnega primera opravil storitev, ki je bila dogovorjena ob sklenitvi pogodbe (sodbi CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, točka 17, in Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 39).

23 Sodišče je pojasnilo, da se izraz „zavarovalne transakcije“ ne nanaša le na transakcije, ki jih opravljajo zavarovatelji, in je načeloma dovolj širok, da zajema tudi to, da zavarovalno kritje dodeli davčni zavezanec, ki sam ni zavarovatelj, ampak ki v okviru kolektivnega zavarovanja svojim strankam priskrbi tako kritje s storitvami zavarovatelja, ki prevzame odgovornost za zavarovano tveganje.

Vendar take transakcije po naravi vključujejo obstoj pogodbenega razmerja med zavarovateljem in osebo, katere tveganja so krita z zavarovanjem, namreč zavarovancem (glej sodbo Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točki 40 in 41).

24 V obravnavani zadevi pa ponudnik storitev sam, kot je družba Aspiro, ni zavezan zavarovancu zagotoviti kritja tveganja in ga z zavarovancem nikakor ne veže pogodbeno razmerje.

25 Zato čeprav storitev likvidacije škode v postopku v glavni stvari, kot jo je opisalo predložitveno sodišče, pomeni bistveni element zavarovalne transakcije, saj v tem primeru vključuje določitev odgovornosti in zneska škode ter odločitev o izplačilu ali zavrnitvi odškodnine zavarovancu, je treba ugotoviti, da ta storitev, ki se polega tega opravlja za zavarovatelja, ne more biti zavarovalna transakcija v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

26 Poleg tega je ta ugotovitev podprta z nujnostjo, kot je bilo opozorjeno v točki 20 te sodbe, ozke razlage izjem splošnega sistema DDV.

27 Navedene ugotovitve ni mogoče izpodbiti s trditvijo družbe Aspiro in poljske vlade, da bi bilo treba uskladiti obravnavo zavarovalnih transakcij za namen DDV z obravnavo, ki se uporablja za finančne storitve. Ta družba in ta vlada menita, da ker storitve likvidacije škode pomenijo ključni element zavarovalne transakcije, čeprav tvorijo ločeno celoto, bi morale biti v skladu z rešitvijo, sprejeto za finančne storitve, predmet oprostitve iz člena 135(1)(a) Direktive o DDV. Ta analiza je podprta s predlogom direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112 kar zadeva obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev [COM(2007) 747 final], ki ga je predstavila Komisija 28. novembra 2007.

28 V zvezi s tem je Sodišče v sodbi, ki se nanaša na finančne ustanove, res odločilo, da če opravljene storitve, gledano v celoti, v konkretnem primeru nekatere informacijske storitve, tvorijo ločeno celoto ter izpolnjujejo posebne in bistvene naloge finančnih storitev, opisanih v členu 135(1)(d) in (f) Direktive o DDV, potem so predmet oprostitve iz te določbe (glej v tem smislu sodbo SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, točka 66).

29 Vendar je Sodišče odločilo, da podobnosti med finančnimi storitvami in zavarovalnimi transakcijami ni mogoče izpeljati, pri čemer je poudarilo razliko v besedilu, ki obstaja med členom 135(1)(a) Direktive o DDV, ki se nanaša le na zavarovalne transakcije v ozkem smislu, in členom 135(1)(d) in (f) te direktive, ki se nanaša na transakcije, ki „se nanašajo na“ določene bančne transakcije (glej v tem smislu sodbo Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 43).

30 Poleg tega predlog direktive, naveden v točki 27 te sodbe, ki ga Svet ni sprejel, nikakor ni upošteven za razlago veljavnega prava in torej ne more upravičiti razlage člena 135(1)(a) Direktive o DDV po analogiji z razlago člena 135(1)(d) in (f) te direktive.

31 Poleg tega je treba ugotoviti, da načelo davčne nevtralnosti ne vpliva na ugotovitev iz točke 25 zgoraj. Kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 28 sklepnih predlogov, to načelo ne dopušča razširitve področja oprostitve brez nedvoumne določbe. To načelo namreč ni pravilo primarnega prava, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti veljavnost oprostitve, temveč je razlagalno načelo, ki ga je treba uporabiti skupaj z načelom ozke razlage oprostitev (glej v tem smislu sodbo Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, točka 45).

32 Drugič, preučiti je treba, ali storitve v postopku v glavni stvari pomenijo „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ in so lahko na tej podlagi predmet oprostitve.

33 Prvič, v zvezi s pojmom „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ je treba ugotoviti, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 31 sklepnih predlogov, da je izraz „povezane“ dovolj širok, da lahko zajame različne storitve, povezane z izvajanjem zavarovalnih transakcij, in zlasti likvidacijo škode, ki je eden od bistvenih delov teh transakcij.

34 Drugič, v zvezi s pogojem, da morajo zadevne storitve „opravlja[ti] zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“, je treba preveriti, ali je za dejavnost ponudnika storitev, kot je družba Aspiro, ki vključuje likvidacijo škode v imenu in na račun zavarovalnice, mogoče šteti, da jo opravljajo taki posredniki in zastopniki.

35 V zvezi s tem okoliščina, da, v skladu z opisom dejstev, ki ga je podalo predložitveno sodišče, družba Aspiro ni zavarovalni posrednik ali zavarovalni zastopnik, ni odločilna. Uradni status te družbe namreč ne more zadostovati za ugotovitev, ali njena dejavnost spada na področje uporabe oprostitve.

36 Kot je Sodišče že presodilo, je treba preučiti tudi vsebino zadevnih dejavnosti (glej v tem smislu sodbe Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 32; Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, točka 66, in J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točka 17).

37 Za to preučitev sta potrebna dva pogoja. Prvič, ponudnik mora biti povezan z zavarovateljem in zavarovancem (sodba Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 44). Ta povezanost je lahko le posredna, če je ponudnik posrednikov ali zastopnikov podizvajalec (glej v tem smislu sodbo J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točka 29). Drugič, njegova dejavnost mora zajemati bistvene naloge zavarovalnega zastopnika, kot so iskanje morebitnih strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem (glej v tem smislu sodbo Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točki 33 in 36).

38 Ponudnik, kot je družba Aspiro, izpolnjuje prvega od teh pogojev. Ta je namreč v neposredni povezavi z zavarovalnico, ker opravlja svojo dejavnost v njenem imenu in na njen račun ter je v posredni povezavi z zavarovancem v okviru preučevanja in obravnave škodnih zahtevkov.

39 Nasprotno, glede drugega od navedenih pogojev v zvezi s storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki ali njihovi podizvajalci, morajo biti te povezane s samo naravo poklica zavarovalnega posrednika ali zavarovalnega zastopnika, ki vključuje iskanje strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb (glej zlasti sodbe Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 45; Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 36, in J.C.M. Beheer C-124/07, EU:C:2008:196, točka 18). Pomembno je, da podizvajalec sodeluje pri sklenitvi zavarovalnih pogodb (glej v tem smislu sodbo J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, točki 9 in 18).

40 Dejavnost, ki vključuje likvidacijo škode v imenu in na račun zavarovatelja, kot je ta v postopku v glavni stvari, pa ni nikakor povezana z iskanjem morebitnih strank in njihovim povezovanjem z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb.

41 Iz tega sledi, da taka dejavnost ne spada pod pojem storitev, „ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

42 Tako kot storitve v zadevi, v kateri je bila izdana sodba Arthur Andersen (C-472/03, EU:C:2005:135), je treba storitve likvidacije škode, ki jih opravlja ponudnik, kot je družba Aspiro, analizirati tako, da ne pomenijo storitev, ki jih opravlja zavarovalni zastopnik, ampak ločene dejavnosti, ki jih opravljajo zavarovalnice (glej v tem smislu sodbo Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, točka 38).

43 Glede na to se ni treba sklicevati, kot je to storila vlada Združenega kraljestva, na pojem „zavarovalno posredovanje“ iz člena 2, točka 3, Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 330) niti na pojma „zavarovalni posredniki“ in „zavarovalni zastopniki“ iz člena 2(1)

Direktive Sveta 77/92/EGS z dne 13. decembra 1976 o ukrepih za učinkovito izvajanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z dejavnostmi zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov (nekdanja skupina ISIC 630) in zlasti o prehodnih ukrepih za take dejavnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 46), ki jo je nadomestila Direktiva 2002/92. Kot je navedla generalna pravobranilka v točki 46 sklepnih predlogov, je namen teh direktiv spodbujanje prostega pretoka zadevnih storitev v Uniji, pri čemer sledita cilju, ki je drugačen od cilja Direktive o DDV. Zadevnih opredelitev zato ni mogoče uporabiti kot takih za namen določitve področja transakcij, ki so oproščene DDV, v okviru Direktive o DDV.

44 Iz tega sledi, da transakcija, ki zajema le naložitev likvidacije škode tretji osebi, ne da bi bilo to zunanje izvajanje bodisi povezano z iskanjem morebitnih strank in njihovim povezovanjem z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb, ni oproščena DDV.

45 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev je razvidno, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 135(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da storitve likvidacije škode, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki jih v imenu in na račun zavarovalnice opravlja tretja oseba, ne spadajo pod oprostitev iz te določbe.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 135(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da storitve likvidacije škode, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki jih v imenu in na račun zavarovalnice opravlja tretja oseba, ne spadajo pod oprostitev iz te določbe.

Podpisi